

שיחת השבוע

יש חדש

מתנות לאביונים

בתיחב"ד פונים אל הציבור בקריאה לתרום ברוחב לב ל'מתנות לאביונים' ביום הפורים. מתנדבי חב"ד יעניקו לרבבות משפחות נזקקות משלוחי מזון מיוחדים לפורים, כדי שגם הן יוכלו לחגוג את פורים בשמחה. כל זה נוסף על הפעילות הרחבה של קריאת המגילה וחלוקת משלוחי מנות לכל מי ששרוי במצב המקשה עליו לקיים את מצוות הפורים. פרטים בבית חב"ד המקומי.

פורים בירושלים

אמן הכליזמר הירושלמי חיליק פרנק הפיק לקראת פורים אלבום חדש ומקפיץ - פורים בירושלים. האלבום יצא בשתי גרסאות: גרסה אינסטרומנטלית וגרסת שירה באורך מלא, המבוצעת עלידי מקהלת חסידים אותנטית. טל' 1700-704120.

לחיים טיש - חב"ד

הרב יוסף משה כהנא מגיש הפקה חדשה בסדרת לחיים טיש, והפעם ניגוני חב"ד. שלושים ניגוני שמחה וריקוד, בעיבודו של משה מונה רוזנבלום. הפצה: לחיים, 02-5002727. ליחידים: טל' 1700-704120.

טריוויה תורנית

אסף זינר מגיש את תנו רבנן - משחק טריוויה תורני, מסע של ידע במדרשי חז"ל. יותר משלוש מאות שאלות ותשובות, המעשירות את הילדים בידע. טל' 052-5032990.

זמני השבוע

ניו יורק	דטרויט	מיאמי	לוס אנג'לס
5:39	6:15	6:09	5:39
6:39	7:16	7:02	6:35

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר חב"ד 60840
טל' 972-72-2770100 • פקס 973-3-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

לא יכרע ולא ישתחוה

ישאל את עצמו כל אדם ישר: האם הוויתורים והנסיגות שלנו גרמו לעולם לאהוב אותנו? המציאות מוכיחה שההפך מזה קרה

על הדרך לירושלים. ציור: ברוך נחשון, חברון

אותנו? המציאות מוכיחה שההפך מזה קרה. לכל היותר קיבלנו מחמאות לשעה קלה, ומיד החלו הלחצים להתקפלות הבאה.

העולם הנאור הזה אינו מוכן לתת לנו אפילו את הדבר הבסיסי ביותר - את הזכות להגנה עצמית. יצאנו מכל סנטימטר של רצועת עזה, ומה קיבלנו בתמורה - טילים על כל ערי ויישובי דרום הנגב. האם העולם תמך בנו? ראו ערך 'עופרת יצוקה'. דווקא כשהיינו הצודקים ביותר קיבלנו את דוח גולדסטון הוהפך את קציני צה"ל לפושעי מלחמה.

להתאחד ולתת כוח

בשעה כזאת נדרש העם להתאחד מול העולם הדוחף אותו אל פי התהום. הקברניטים צריכים לקבל כוח לעמוד בלחצים הקשים. גם הם בני אדם ועלולים להתפתות לקבל מחמאות לרגע, במחיר ויתורים הריאסון, שאת מחירם עלולים לשלם אנחנו וילדינו.

זו השעה שהעם נדרש להפעיל לחץ נגדי, לחץ שיבטא את האמונה בצדקתנו ובכוחנו לעמוד מול אומות העולם. הכוח הזה קיים בתוך העם היהודי, ובעוד כשבוע נקרא כולנו את סיפור מגילת אסתר ונשאב עוצמה ממרדכי היהודי ש"לא יכרע ולא ישתחוה". זו הדרך שבה עלינו לפעול עכשיו - לא לכרוע ולא להתקפל, ואלוקי ישראל יהיה בעזרנו.

מ צבה של ישראל בעולם אינו פשוט. הלחצים גוברים, וגם הקריאות לחרם כלכלי תופסות תאוצה. אבל הלחץ המצער ביותר הוא זה הפנימי - כליהתקשורת הישראליים רובם ככולם מגויסים למאמץ לשבור את רוח העם ולהכניע את הממשלה.

אתה שומע וקורא ראינות עם שרי הממשלה. כל השאלות הן בכיוון אחד בלבד: מתי כבר יצהיר ראש הממשלה על נכונות לויתורים נוספים? והאם ההצהרות האלה גם ילוו במעשים ובהעברת עוד שטחים לידי הרשות הפלסטינית? והאם לא דרוש עכשיו 'מהלך נועז' כדי להניע את 'תהליך השלום'?

לא תשמעו את המראיינים שואלים את השאלות והאמיתיות: לאן אנחנו הולכים? האם דווקא כשמתברר עד כמה שום דבר אינו יציב באזורנו, זה הזמן לצעדים גורליים ומרחיקי לכת? והאם יהיה ערך כלשהו להסכמים שנחתום עם שלטון שהיום הוא כאן ומחר יכול להתנדף ברוח?

צודקים ומושמצים

אכן, מופעל עלינו לחץ כבד מצד העולם, אבל זו תוצאה טבעית של המדיניות הישראלית. לכל אורך הדרך נכנענו ללחצים ולימדנו את העולם שזה שם המשחק - לוחצים עלינו ואנחנו מתקפלים. ישאל את עצמו כל אדם ישר: האם הוויתורים והנסיגות שלנו גרמו לעולם לאהוב

מפסגת ההתגלות אל העבודה

כוח לעבוד מלמטה

המבנה הזה מייצג את כללות מערכת החיים היהודית. השבת, למשל, היא יום של קדושה והתעלות רוחנית גבוהה ביותר, אבל התכלית איננה הקדושה שמשיגים ביום השבת, אלא החדרת הקדושה לתוך ימי החול. המטרה היא שיהודי יעבוד את הקב"ה בששת ימי החול, בעיסוקים הגשמיים הנחותים, ובתוכם ישכין את אור הקדושה. הכוח לכך ניתן מיום השבת.

דבר דומה קיים בכל יום ויום: יהודי מתחיל את יומו בתפילה ובקביעת עת ללימוד התורה. בשעה הזאת הוא מתעלה לעולם רוחני עליון ושרוי בדרגה רוחנית גבוהה. אך התכלית היא להביא את האור האלוקי דווקא לפעילויות החולין שבהן הוא עוסק אחר-כך, במשך היום כולו. בכך ממלאים את מטרת הבריאה - השכנת הקדושה בתוך העולם הזה הגשמי והתחתון, וכאשר משימה זו באה לידי שלמותה, באה הגאולה האמיתית והשלמה.

(תורת מנחם כרך ט, עמ' 209)

לעומת זה, בתחילת פרשת ויקרא נאמר: "ויקרא אל משה" - דבר המציין התגלות אלוקית אל משה רבנו. יתרה מזו, המילה 'ויקרא' כתובה ב'א זעירא', דבר המציין התגלות ברמה של קטנות, התגלות מצומצמת ומוגבלת.

תכלית ההתגלות

ובכל-זאת, פרשת ויקרא באה דווקא אחר פרשת פקודי, וזה הסדר של התורה שמפרשת פקודי באים לפרשת ויקרא. מתוך ההתגלות האלוקית העליונה ביותר עוברים לעבודה 'קטנה' של בני-אדם, שלוקחים את ענייני העולם ופועלים להעלות אותם לקדושה.

זה למעשה רצונו של ה'. המטרה של ההתגלות האלוקית איננה שיהיה גילוי אור אלוקי במשכן. התגלות השכינה במשכן אינה אלא נתינת-כוח כדי שתוכל להתקיים עבודה מצד האדם התחתון, בהתעלות שלו מלמטה למעלה; בהעלאת דברי החולין לקדושה.

פרשת ויקרא באה לאחר פרשת פקודי, שבה סופר על הקמת המשכן, אבל תוכנה של פרשת ויקרא שונה במהותו מתוכנה של פרשת פקודי.

בסוף פרשת פקודי מסופר על הקמת המשכן ועל השכינה ששרתה בו, עד ש"כבוד ה' מלא את המשכן". הפרשה הזאת מייצגת את ההתגלות האלוקית שבאה מלמעלה. לעומת זה, פרשת ויקרא עוסקת בעבודת הקרבנות, שמייצגת את העלייה של האדם מלמטה למעלה. האדם לוקח בהמות גשמיות, המבטאות את העולם התחתון, ומעלה אותן לקרבן לפני הקב"ה.

למעלה מהיכולת לשאת

גם אצל משה רבנו אנחנו רואים את ההבדל בין שתי הפרשיות. בפרשת פקודי מתוארת התגלות אלוקית גדולה כל-כך עד ש"לא יכול משה לבוא אל אוהל מועד, כי שכן עליו הענן". זו הייתה התגלות אלוקית מופלאה וכבירה, עד שאפילו משה רבנו לא היה יכול לשאתה.

אמרת השבוע

שאלה של אחוזים

משלחת מטעם אחת הקהילות היהודיות בליטא באה אל רבי ישראל מסלנט וביקשה את אישורו לפטר את השוחט שנתקבל לא-מכבר בעיר. שאל אותם רבי ישראל: "מה פגם מצאתם בו? שמא אינו ירא-שמים או בקי בהלכות שחיטה ובדיקה?"

אמרו לו שאמנם השוחט ירא-שמים בתכלית ובקי בהלכות, אבל לטענתם הוא חלוש ורפה-כוח, ואין הוא יכול לאחוז את סכין השחיטה בכוח הנדרש.

אמר להם רבי ישראל: "אני מעדיף שוחט שהוא תשעים ותשעה אחוזים יהודי ורק אחוז אחד שוחט, על-פני מי שהוא תשעים ותשעה אחוזים שוחט ורק אחוז אחד יהודי..."

פתגם חסידי

רבי דובער מרדושיץ שימש בצעירותו מלמד בביתו של כפרי. אשת הכפרי שאלה אותו פעם אחת: "האם אתה אוהב פלפל?" השיב לה: "את הקב"ה אני אוהב. פלפל אני אוכל..."

קרבנות | מאת הרב אליעזר ברוך

מן המעיין

מזכה את הרבים

"אדם כי יקריב... תקריבו את קרבנכם" (ויקרא א,ב). פתח בלשון יחיד וסיים בלשון רבים. כי כשאדם מקיים מצווה הוא מכריע את עצמו ואת העולם כולו לכף זכות. כשאדם מקריב קרבן לה' הוא מזכה את הרבים איתו.

(תולדות יצחק)

קרבן אמיתי

"אדם כי יקריב מכם". אדם שרוצה להקריב את עצמו ולמסור את כל-כולו, צריך לוודא שזה אכן קרבן לה' - שהמטרה תהיה נעלה ורוממה. שלא כמי שמבזבזים את ימיהם וכוחותיהם בעבור דברי-שווא.

(מאוצרו הישן)

קרבן בנפש

כאשר אדם מקריב את עצמו ומשעבד את כולו לעבודת הקב"ה - הרי זה קרבן לה'; אבל אם חושבים שאפשר להסתפק בהקרבת קרבן "מן הבהמה", כ"אז אין זה אלא "קרבנכם". אף זה קרבן, אך אין הוא קרבן לה'.

(של"ה)

הקרבת הרצון

הקרבת הדם בעבודה הרוחנית בנפש האדם היא עניין הקרבת הרצון. משמעות הדבר, שיש

להפוך את כל החמימות שבנפש, את רתיחת הדמים שיש לאדם בהבלי העולם, לרשפי אש של קדושה, בעבודת התורה, התפילה ובקיום המצוות.

(ספר המאמרים תרצ"ו)

כפרת המחשבות

"אם עולה קרבנו" (ויקרא א,ג). למה נזכרה העולה ראשונה מכל הקרבנות? כי העולה באה לכפר על הרהורי הלב, על מחשבות רעות, והמחשבה קודמת תמיד למעשה.

(רבנו בחיי)

איש חסד

את הקרבנות מקריבים על-ידי הכהנים דווקא. רק הכהן, שהוא איש חסד, ביכולתו לפעול את העלייה ואת ההמשכה הנפעלות על-ידי הקרבן.

(ספר המאמרים קונטרסים)

עלייה בכל העולמות

על הקרבת הקרבנות נאמר בזוהר ש"רזא דקרבנא עולה עד רזא דאין-סוף". אם בקרבן גשמי כך, על-אחת-כמה-זוכמה שבהבאת הקרבן הרוחני, כאשר האדם פועל בנפשו את כל ענייני הקרבן, גורם הוא בזה עלייה בכל העולמות, מתחילת הדרגות עד סוף כל הדרגות.

(ספר המאמרים תש"ט)

הבטחה שנתמלאה

נתן שמעון, בן העיר שאץ (סוצ'אבה), בבוקובינה שבצפון רומניה, היה סוחר מצליח, אולם מזלזל במצוות. לעומת זה, אשתו הייתה יראת-שמים, בת להורים חסידי פרמישלאן. מפעם לפעם הייתה נוסעת לפרמישלאן, לקבל את ברכתו של רבי מאיר.

הבעל נהג לזלזל בנסיעותיה. מאז ומעולם לא האמין בחסידים וברבותיהם, ולעג לסיפורי המופתים המתהלכים עליהם. אולם הוא לא היה יכול לעמוד בפני דמעותיה של אשתו, לאחר שעברו שנים מאז נישואיהם ועדיין לא זכו בפרייבטן.

בכל פעם שהייתה האישה באה אל הצדיק מפרמישלאן היה הצדיק אומר לה: "כאשר תבואו שניכם יחד, את ובעלך, אברך אתכם".

שוב ושוב ניסתה האישה לשכנע את בעלה לבוא עמה, אך הוא סירב. פעם אחת, בבואה אל הרבי, אמר לה: "אמרי לבעלך שמאיר מפרמישלאן מצווה עליך לבוא מיד. יודע אני שגם הפעם יסרב בתחילה, לכן אמרי לו כדברים האלה: האם יאה ליהודי לשבת בבית-מרוח בחברת גויים בעיר גאלאץ (גאלאצ'י) בל"ג בעומר וללעוג למאיר מפרמישלאן!?"

כששב הבעל מעסקיו אמרה לו כי הרבי מצווה עליך לבוא עמה לפרמישלאן. כצפוי, האיש הגיב בצחוק מתגלגל.

ברגע זה מסרה לו האישה את הדברים שאמר הרבי. בבת-אחת השתנו פניו של נתן שמעון וחיוכו נמחק. פתאום קלט שהרבי, היושב בפרמישלאן, יודע היכן הוא מבלה בעיר גאלאץ ומה הוא מדבר שם. הוא התחבט זמן-מה ולבסוף הודיע לאשתו כי הוא מוכן לנסוע.

כדי שלא ייודע כי הוא נוסע לפרמישלאן, החליט לנסוע ללמברג ומשם לפרמישלאן. מיד בהיכנס אל הצדיק נתן לו הרבי את ידו לשלום ושאל: "מניין בא יהודי ומה תבקש?".

נתן שמעון ענה: "אני נתן שמעון בן רבקה רייזל מהעיר שאץ", ובאומרו זאת הושיט לרבי 'פתקה' ובה בקשת הברכה, ומצורפת לה תרומה ל'פדיון נפש', כנהוג.

נתן הצדיק מבט חודר בעיניו ושאל: "ומדוע היה עליך לעבור דרך למברג? מכאן שזו אינה המטרה העיקרית של נסיעתך. רצוני היה שתבוא

לפרמישלאן במיוחד, וכך ידעו הכול כי אין זו בושה לנסוע לרבי.

"עתה שובו לביתכם", סיכם הצדיק, "ובפעם הבאה כאשר תבואו לפרמישלאן היישר משאץ אמלא את משאלתכם".

נתן שמעון, שנוכח עכשיו שנית

ברוח-קודשו של הרבי, החליט למלא את דבריו. אולם בשובו לביתו נאלץ להתעכב בגלל עסקיו הרבים, ורק לאחר זמן שוב יצא עם רעייתו לדרך, הפעם היישר לפרמישלאן.

אותו יום היה יום קריאה בתורה, בפרשת עקב. רבי מאיר עצמו היה הקורא, ובהגיעו למילים "לא יהיה

לומדים גאולה מאת מנחם ברוד

שפע של פרנסה

אנחנו מבקשים מהקב"ה שיגאל אותנו מכל הצרות וייתן לנו פרנסה בהרחבה ורוב שפע, אך גם הקב"ה מבקש פרנסה מאיתנו. בזהר (חלק ג ז,ב) נאמר: "ישראל מפרנסין לאביהם שבשמים". כלומר, היהודים הם המספקים את ה'פרנסה' לאביהם שבשמים.

מינוח בעל משמעות דומה אנו מוצאים גם בתורה שבכתב. הקב"ה קורא לקרבנות 'לחמי' - הלחם שלי. על-ידי העלאת הקרבנות נוצרת בעולמות העליונים פעולה דומה לזו שנוצרת באדם על-ידי אכילת הלחם. גם בזה משתקפת אותה נקודה של מתן 'פרנסה' לקב"ה על-ידי מעשינו ופעולותינו בעולם הזה.

חיבור נפש וגוף

הדבר יובן על-פי מהותה הפנימית של האכילה והפרנסה אצלנו. האדם מורכב מנפש וגוף. הנפש עצמה איננה זקוקה למזון, אך כאשר הנפש צריכה להימצא בתוך גוף גשמי, היא זקוקה לאכילה ולשתייה, כדי לחבר אותה עם הגוף. אדם רעב וצמא חש כאילו נפשו מתרחקת מגופו, וכאשר הוא אוכל ושותה - הוא מרגיש שכוחות נפשו חוזרים אליו. ביטוי השגור בפי הבריות הוא: "הארוחה הזאת השיבה את נפשי". אם-כן, פעולת המזון היא לחבר את כוחות הנפש עם הגוף, ועל-ידי המזון הנפש מתלבשת היטב בתוך הגוף וכל איבריו.

דימוי זה של הנפש והגוף מקביל להתלבשות של הקב"ה בעולם. חז"ל אומרים (מדרש תהילים קגא): "מה הנפש ממלאה את הגוף, כך הקב"ה ממלא את העולם". כלומר, הקב"ה נמשל לנפש, והעולם - לגוף. וכאן דרוש חיבור בין ה'נפש' ל'גוף' - בין הקב"ה לעולם - חיבור בדוגמת מזון המחבר את נפש האדם עם גופו.

חיבור זה נעשה על-ידי עמי-ישראל בקיום התורה והמצוות. כשיהודים עוסקים בתורה ובמצוות הם גורמים שהקב"ה יתלבש, כביכול, בעולם. במילים אחרות: על-ידי התורה והמצוות שופע אור אלוקי רב יותר לעולם, והוא מקבל חיות רבה ועשירה לאין-ערוך. לפני קיום התורה והמצוות מצב העולם דומה למצבו של אדם שנפשו יוצאת ברעב, והתורה והמצוות הן בבחינת סעודה שמישיבה את הנפש וגורמת שפע אלוקי בכל העולמות. במיוחד בא הדבר לידי ביטוי בעבודת הקרבנות, ולכן נקראו 'לחמי' - לחמו של הקב"ה.

כוחו של יהודי

לכן עמי-ישראל נקרא ה'פרנס' של הקב"ה, מפני שהוא, על-ידי מעשיו ופעולתו, גורם לקב"ה, כביכול, להתלבש בתוך העולמות להחיותם. יהודי הוא בדוגמת פרנס שמספק מזון ומשקה ובכך מחיה את נפש מפורנסיו.

דבר דומה מצוי בדברי חז"ל: "כשעלה משה למרום, מצאו למלאך 'סנדל' שקושר קשרים לקונו מתפילותיהם של ישראל". כלומר, התפילות שיהודים מוציאים מפיותיהם נעשות למעלה כתרים לראשו של הקב"ה, כביכול. הדבר מבטא את הכוח הגדול שיש ליהודים, שתפילותיהם ומעשיהם מגיעים עד למעלה מעלה ופועלים את פעולתם בהשפעת שפע אלוקי רב ועצום לעולם.

הכוח הזה נעוץ בשורש האלוקי של יהודי, שהוא חלק אלוה ממעל ממש. אילו היה היהודי חלק מן הבריאה וממגבלותיה לא היה בכוחו לפעול במעשיו ובעבודתו שהקב"ה יתלבש בעולמות ויחיה אותם; אבל מאחר שהוא למעלה מהבריאה - יש לו היכולת להיות, כביכול, ה'פרנס' של הקב"ה...

בזמן הגאולה תבוא ה'פרנסה' הזאת לידי שלמות. עבודתנו תהיה שלמה, וממילא גם החיבור בין הקב"ה ובין העולם יהיה בתכלית השלמות. הדבר יבוא לידי ביטוי בשפע הגדול שיהיה אז, שכן ה'פרנסה' של הקב"ה מביאה גם את הפרנסה שלנו, כאן בעולם הזה הגשמי.

בך עקר ועקרה" אמר אותן בהדגשה. הצדיק אף הורה להעלות את נתן שמעון לתורה. לאחר הקריאה ציווה לעשות לו 'מי שבירך', וכשאמר הגבאי "עבור שנדר...", ביקש נתן שמעון לנקוב בסכום, אולם אז עצר אותו הרבי לפתע ואמר: "לעזור לישראל!..."

אחרי התפילה ביאר הרבי לנתן שמעון את דבריו: "יום יבוא ויהודי צדיק יזדקק לעזרתך, ובידך יהיה לעזור לו, אף כי הדבר ידרוש ממך מסירות-נפש. אם תקבל עליך לעשות זאת תקיים מצווה גדולה, ואני מבטיח לך בך". נתן שמעון קיבל עליו לעשות זאת והרבי בירכם.

לא עברה שנה ונולד בן לנתן שמעון וזוגתו. הוא חזר לשגרת עסקיו, אך שינוי גדול התחולל בו, והוא נעשה ירא-שמים יותר.

לרגל עסקיו היה מרבה לבקר בערי הגבול שבין רומניה לאוסטריה. עם הזמן הכיר רבים מאנשי המשטר ופקידים בכירים משני עברי הגבול.

יום אחד נודע לו כי רבי ישראל מרוז'ין נרדף מפני השלטון הרוסי, וחסידיו מחפשים דרך להעבירו אל מעבר לגבול האוסטרי. פתאום נזכר בדברי הצדיק - "לעזור לישראל". אין ספק שהרבי התכוון אליו.

לאחר שבחן כמה דרכים הציע תכנית לפני הצדיק מרוז'ין. זו הייתה דרך שבה קטע העובר על נהר קפוא.

המבצע היה כרוך במסירות-נפש ממשית. היה צורך להסתתר מעיני שומרי הגבול המפטרלים בשטח. גם ההליכה על שכבת הקרח הדקה הייתה מסוכנת ביותר. אולם נתן שמעון בטח בכוחו של רבי מאיר מפרמישלאן ששלח אותו למצווה זו, והתקדם בזהירות רבה, פסיעה אחר פסיעה.

בהגיעם לאמצע הנהר, בחשכת הלילה, עצר נתן שמעון. "החלטתי שזה הזמן לבקש מהרבי על נשמתך", אמר. "חטאים גדולים חטאתי בימי חיי, ויודע אני שמגיעים לי על זה ייסורים קשים. רוצה אני את הבטחתו של הרבי שחטאיי יכופרו לי, ולאחר מאה ועשרים אכנס היישר לגן-העדן".

קולו הרך של הרבי נשמע באומרו: "בני, מובטח לך, ואשריך ומאושר אני שזו המחשבה המטרידה אותך ברגע זה".

בחסדי ה' עברו את הגבול בשלום, ולאחר שנתן שמעון הוביל את הרבי מרוז'ין לאכסניה מתאימה, חזר לביתו בידעו כי זכה למלא את הבטחתו לרבי מאיר מפרמישלאן.

גולדמן. החסיד השוודי הראשון

החסיד השוודי גומל מעשנים

מפנה אליו, והוא תמיד היה עונה לי במאור פנים. בזכות הקשר הזה התחלתי להקפיד יותר ויותר על שמירת מצוות", הוא אומר.

חיבור ישיר

לפני כעשר שנים הקים חברת טלפונים, שסיפקה שירותים לתושבי סטוקהולם. "החברה גדלה וחיפשתי משרד הולם. לבסוף מצאתי מבנה מתאים - בדיוק בבניין שבו שכן בית-חב"ד של הרב חיים גרייזמן, שבדיוק בא לעיר", מספר גולדמן. "אצלי במשרד עבדו מוסלמים מקומיים, ובבית-חב"ד פעל השליח לקרב יהודים. בתוך זמן קצר מצאתי בשליח את הרב האישי שלי, המשפיע והמורה לחיים החדשים".

גולדמן נהפך לחסיד המקפיד על קלה כחמורה. "אמנם לא ראיתי את הרבי מליובאוויטש, אבל אני מרגיש מחובר אליו עלידי הרב גרייזמן", הוא אומר בהתרגשות. לאחר שנולד לו הילד השלישי החליט לעלות לארץ. "כדי לתת לילדים שלי חינוך טוב יותר", הוא מסביר, וברקע נשמעים קולות ילדיו: מנחם-מענדל, חיה-מושקא ורחל-רבקה. לפני שבועיים נולד הילד לוי-יצחק.

אנטישמיות בסקנדינוויה

כאן הוא מחלק את יומו בין לימוד כולל לייצור הטבק. "עישון סיגריות גורם בעיות רבות, מלבד ההיבט הבריאותי", הוא אומר. "מי שנגמלו

בעבר היה יהודה גולדמן מעשן כבד. הוא התגורר אז בשוודיה וניסה להיגמל מעישון. הוא גילה את שקיקי הטבק שמניחים לכמה דקות בתוך הפה, מאחורי השפה העליונה. השקיקים האלה סייעו לו להיפטר לגמרי מהסיגריות. הוא החל להמליץ עליהן לחבריו ולמכריו, ולא-מכבר החל לייצר את השקיקים האלה בהכשר מהודר.

למה צריך הכשר על שקיקי טבק? גולדמן מסביר: "הטבק עצמו כשר, אבל בשקיקים יש גם תמציות טעם, ובהן עלולות להימצא בעיות כשרות. המוצר שלנו, 'סטופ' שמו, הוא היחיד מסוגו בעולם שיש לו הכשר ופיקוח על טיב התמציות, ועם זה, שיטת הייצור מבוססת על המסורת השוודית העתיקה".

חיפש רב

גולדמן (43) מתגורר כיום בבית-שמש, אבל הוא נולד בגטבורג בשוודיה, בבית לא-דת. בהיותו ילד צעיר עברה משפחתו לסטוקהולם. "למדתי בבית-הספר הממלכתי בעיר, ואחת לשבוע למדתי מעט יהדות, במסגרת של הקהילה", הוא מספר. כשבגר התגייס לצבא שוודיה.

השינוי בחייו החל כשהחליט להתנדב ללמד בבית-הספר היהודי בעיר. מהר מאוד גילה שהידע שלו ביהדות בסיסי ביותר, והחל לחפש רב שילמד אותו. כך הגיע אל הרב אלכסנדר נמדר, שליח חב"ד בגטבורג. "כל שאלה הייתי

פינת ההלכה

מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

משלוח מנות

שאלה: כיצד מקיימים את מצוות 'משלוח מנות'?

תשובה: נאמר במגילה (ט"ז): "לעשות אותם ימי... משלוח מנות איש לרעהו", ופירשו חז"ל שלכל הפחות צריך לשלוח שתי מנות לאיש אחד, וכל המרבה לשלוח - משובח.

שני טעמים נאמרו במצווה זו: א) כדי שיהיו לכל משפחה צורכי סעודת פורים בהרווחה ובשפע (ותיקנו לשלוח מנות לכול, שלא לבייש את מי שאין לו). ב) להרבות שלום ורעות בעם-ישראל.

יש לשלוח מאכלים ו/או משקאות מוכנים לאכילה. יש הסבורים ששתי המנות צריכות להיות מסוגים נבדלים. לכתחילה יש לדאוג שה'מנות' יהיו מכובדות בכמותן ובאיכותן כראוי לנוותן ולמקבל, ולפחות 'כזית' בכל מנת מאכל ו'רביעית' (86 גרם) בכל מנת משקה.

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש

גם כיום אפשר לעלות ולהשתטח

על 'הציון' הקדוש של הרבי, ולשלוח

מכתבים ל'ציון' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis

Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411

Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444

www.ohelchabad.org

חדש: שולחן חג

לכל חגי ישראל ומועדיו

מגוון שיחות לכל חג, מעובדות על-פי אוצר שיחותיו של הרבי מליובאוויטש

להזמנות: טל' 1-718-6041020